

اهمیت شعر و شاعری در عصر صفویه

محمد حسن ادريسی^۱

چکیده

شعر و ادب در این دوره انحطاط محض نبوده است با وجود آن که زبان خانوادگی صفویه ترکی بود، اما زبان فارسی اهمیت و ارزش خود را از دست نداد.

ترکیبات، تشبیهات، استعارات، مجازات و کنایات دقیق در شعر شاعران دوره صفوی طرز نوی از سخن را پدید آورد که در عصر خود جالب و جاذب بود. در دوره صفوی قالب غزل بیشتر مورد توجه شاعران بوده است. آثار این عصر بیشتر مذهبی و بر پایه دین و دیانت استوار گردید. در این دوره تعداد شاعران بسیار است و در همه انواع شعر طبع آزمایی کرده اند شاعران صفویه از واژه های عامیانه و مردمی بسیار بهره برده اند و سخنانشان بر پایه مکتب شاعران بزرگ گذشته اما با طرز بنایی جدید بود.

واژه گان کلیدی: سبک اصفهانی، سبک هندی، شعر فارسی، صفویه.